

Sygn. akt IV U 460/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2015 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania F. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 26 marca 2014 r. Nr (...) -SER

w sprawie F. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 460/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 26 marca 2014 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 27 i 28 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił F. S. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony udowodnił okres składkowy w wymiarze 12 lat, 4 miesiące i 15 dni, okres nieskładkowy w wymiarze 11 miesięcy i 25 dni tj. łącznie 13 lat, 4 miesiące i 10 dni. Powyższe, powoduje, że ubezpieczony nie ma wymaganego w art. 27 ustawy okresu składkowego i nieskładkowego w wymiarze 25 lat, ani 20 lat wymaganych zgodnie z art. 28 ustawy emerytalnej. Organ rentowy nie uznał do stażu ubezpieczeniowego okresu zatrudnienia na podstawie zeznań świadków od marca 1980 r. do lutego 1989 r. w Gminnej Spółdzielni (...) w P. na stanowisku magazyniera zbożowo – paszowego, a następnie pracownika fizycznego, wskazując że zeznania świadków są niewiarygodne w obliczu dokumentów załączonych do wniosku o rentę z dnia 13.08.1991 r.

Odwołanie od w/w decyzji złożył F. S. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że zaskarżona decyzja jest dla niego krzywdząca, bowiem w Gminnej Spółdzielni (...) w P. pracował od lutego 1980 r. do marca 1989 r. a pomyłka w świadectwie pracy, gdzie wskazano, że pracował tylko rok powstała na skutek tego, że inspektor bhp firmy (...) przy wypełnianiu protokołu powypadkowego stwierdził, że wystarczy, aby przepracował jeden rok (odwołanie k.1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.2-3).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony **F. S.** w dniu 29 stycznia 2014 r. złożył kolejny wniosek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o ustalenie prawa do emerytury załączając zeznania świadków i wnosząc o zaliczenie do stażu ubezpieczeniowego okresu zatrudnienia w Gminnej Spółdzielni (...) w P. w okresie od marca 1980 r. do lutego 1989 r. (wniosek k. 166 akt organu rentowego). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy uznał okres składkowy 12 lat, 4 miesiące i 15 dni, okres nieskładkowy 11 miesięcy i 25 dni tj. łącznie 13 lat, 4 miesiące i 10 dni.

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu ubezpieczeniowego w wymiarze 25 lat wynikającego z art. 27 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, jak również brak 20 lat okresów składkowych i nieskładkowych wynikających z art. 28 tej ustawy organ rentowy decyzją z 26 marca 2014 r. odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 26.03.2014 r. k.179 akt emerytalnych).

Dnia 11 września 1991 r. F. S. złożył wniosek do organu rentowego o przyznanie mu praw do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, który miał miejsce 21.11.1990 r. Do niniejszego wniosku załączył podpisany przez siebie kwestionariusz dotyczący okresów zatrudnienia, z którego wynika, że w Gminnej Spółdzielni (...) w P. był zatrudniony w okresie od 25.01.1988 r. do 20.02.1989 r. (kwestionariusz k. 3 tomu I akt rentowych). Ponadto do przedmiotowego wniosku załączone zostały również świadectwo pracy wystawione przez Gminną Spółdzielnię (...) w P., z którego wynika, że F. S. w spółdzielni był zatrudniony w okresie od 25.01.1988 r. do 20.02.1989 r. (świadectwo pracy k. 7 tom I akt rentowych), zaświadczenia wystawione przez tą spółdzielnię w dniu 05.08.1991 r., w którym potwierdzony został okres zatrudnienia wymieniony powyższej i wykazane zarobki za rok 1988 r. i dwa miesiące roku 1989 (k. 8-9 tom I akt rentowych).

F. S. w Gminnej Spółdzielni (...) w P. zatrudniony był w okresie od 25.01.1988 r. do 20.02.1989 r. (świadectwo pracy k. 7 tom I akt rentowych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie F. S. jest niezasadne i podlega oddaleniu. Zgodnie z art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r. przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnęli wiek emerytalny określony w ust. 2 albo 3 tj. w przypadku ubezpieczonego 65 lat i 3 miesiące;
- 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 27a.

Zgodnie zaś z art. 28 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., którzy nie osiągnęli okresu składkowego i nieskładkowego, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 2, przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnęli wiek emerytalny, o którym mowa w art. 27 ust. 2 i 3;
- 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 15 lat dla kobiet i co najmniej 20 lat dla mężczyzn.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego wynikającego z przepisu art. 27, albo 28 ustawy emerytalnej. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek 65 lat i 3 miesiące z dniem 15.12. 2013 r. Ubezpieczony podnosił, że ma wymagany staż ubezpieczeniowy, bowiem do okresu ubezpieczenia powinien mu zostać zaliczony cały okres zatrudnienia w GS (...) w P. od lutego 1980 r. do marca 1989 r.

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe nie dało podstaw do ustalenia, że ubezpieczony w GS (...) w P. pracował w innym okresie, niż to wynika ze świadectwa pracy wystawionego przez pracodawcę tj. od 25 stycznia 1988 r. do 20 lutego 1989 r. (świadectwo pracy k. 7 tom I akt rentowych).

Zgodnie z § 21 ust. 1 i 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. Nr 10, poz. 49 ze zm.) środkiem dowodowym, stwierdzającym okresy zatrudnienia, są pisemne zaświadczenia zakładów pracy, wydane na podstawie posiadanych dokumentów, oraz legitymacje ubezpieczeniowe, a także inne dowody z przebiegu ubezpieczenia. Środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia mogą być również legitymacje służbowe, legitymacje związków zawodowych, umowy o pracę, wpisy w dowodach osobistych oraz pisma kierowane przez zakłady pracy do pracownika w czasie trwania zatrudnienia (np. o powołaniu, mianowaniu, angażowaniu, zwolnieniu, wyróżnieniu, udzieleniu urlopu).

Rozporządzenie to bardzo wyraźnie odróżnia wnioski o przyznanie świadczeń od dokumentów stwierdzających spełnienie przesłanek warunkujących uprawnienie do danego świadczenia lub jego wysokość. Przepis § 19 rozporządzenia stanowi wprawdzie, że środkiem dowodowym mogą być również oświadczenia zainteresowanych, ale dotyczy to jedynie okoliczności wymienionych w ust. 1 tego przepisu, a wśród nich nie ma okresów zatrudnienia. Okresy zatrudnienia stwierdza się bowiem dokumentami określonymi w § 21 rozporządzenia, a tylko wyjątkowo zeznaniami świadków, gdy zainteresowany wykaze, że nie może przedstawić zaświadczenia zakładu pracy (§ 22 rozporządzenia).

Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 7 sierpnia 2013 r., III AUa 1782/12, LEX nr 1362709 stwierdził, że „Choć w postępowaniu sądowym, opartym na zasadzie swobodnej oceny dowodów, nie obowiązują ograniczenia dowodowe zawarte w przepisach rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. Nr 10, poz. 49 z późn. zm.), tak w rozporządzeniu tym przewidziana została pewna hierarchia dowodów, którą sąd winien się kierować przy rozpoznawaniu sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych. W pierwszej kolejności, przy ustalaniu okresów zatrudnienia, winny być uwzględniane dokumenty z przebiegu zatrudnienia - świadectwa pracy wystawione przez pracodawcę, umowy o pracę, angaże, legitymacje ubezpieczeniowe i inne dokumenty potwierdzające okresy ubezpieczenia. Dopiero, gdy dokumentacja pracownicza jest niepełna lub zawiera pewne rozbieżności, dopuszczalne jest posiłkowanie się zeznaniami świadków, ale jako dowodem uzupełniającym, potwierdzającym przebieg zatrudnienia. Nie jest natomiast dopuszczalne oparcie się wyłącznie na zeznaniach świadków, w sytuacji gdy z dokumentów wynikają okoliczności przeciwne”.

W okolicznościach niniejszej sprawy ubezpieczony wnosił, aby okres zatrudnienia w GS (...) w P. został ustalony jedynie na podstawie dowodu z zeznań świadków i dowodu z jego zeznań. Ubezpieczony nie dysponował bowiem żadnymi dokumentami potwierdzającymi jego zatrudnienie w spółdzielni w okresie przed 25.01.1988 r. Nie zachowały się również akta osobowe ubezpieczonego za okres jego zatrudnienia w Gminnej Spółdzielni (...) w P., z ustaleń Sądu bowiem wynika, że akta zostały zniszczone (pismo k. 22). Zeznania świadków: C. K. (k.28v-29), T. T. (k.29), S. S. (k.29-29v) nie są spójne i nie dają podstaw do ustalenia, że ubezpieczony w GS (...) w P. pracował przed 25 stycznia 1988 r. Wymienieni świadkowie nie byli w stanie powiedzieć od kiedy ubezpieczony pracował w powyższym zakładzie pracy. Zeznania wymienionych świadków opierają się jedynie na ich przypuszczeniach, brak w nich konkretów i spójności. Wskazane dowody z zeznań świadków pozostają również w sprzeczności z dokumentami w postaci: świadectwa pracy wystawionego przez GS (...) w P., zaświadczeniach o zatrudnieniu i zarobkach za rok 1988 i 1989 r. (k.7-9, 11 tom I akt rentowych), z których bezspornie wynika, że ubezpieczony w Gminnej Spółdzielni (...) w P. pracował w okresie od 25.01.1988 r. do 20.02.1989 r. Wobec istnienia dokumentów w postaci świadectwa pracy i zaświadczeń o zarobkach, z których wynika okres zatrudnienia ubezpieczonego w GS (...) w P. Sąd nie obdarzył wiarygodnością zeznań w/w świadków i zeznań ubezpieczonego. Świadectwo pracy wystawione przez pracodawcę obejmuje cały okres zatrudnienia ubezpieczonego w GS (...) P.. Za niewiarygodne Sąd uznał również twierdzenie ubezpieczonego, że na skutek sugestii inspektora bhp firmy (...) w świadectwie pracy wystawionym przez GS (...) w P. wpisano tylko rok jego zatrudnienia, jako wystarczający do przyznania świadczenia rentowego pozostającego w

związku z wypadkiem. Powyższe przeczy zapisom wynikającym z kwestionariusza okresów zatrudnienia załączonym do wniosku o rentę dnia 13.08.1991 r., gdzie ubezpieczony wskazał: okres nauki, służbę wojskową, okres zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) Ł., okres zatrudnienia w GS (...) P. oraz okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w M..

Zatem w ocenie Sądu dowody z zeznań świadków i ubezpieczonego jakoby ubezpieczony pracował w GS (...) w P. przed 25.01.1988 r. nie zasługują na wiarygodność wobec istnienia dokumentów, z których wynika, że ubezpieczony pracował u tego pracodawcy dopiero od 25.01.1988 r.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2002 r. w sprawie II UKN 728/00, Lex nr 1165864 „zaliczenie nieudokumentowanych okresów składkowych do uprawnień emerytalno-rentowych wymaga dowodów nie budzących wątpliwości spójnych i precyzyjnych.” Takich dowodów ubezpieczony nie przedstawił Sądowi pomimo zakreślenia terminu na złożenie wniosków dowodowych na rozprawie dnia 12 grudnia 2014 r. Wobec powyższego Sąd uznał, że ubezpieczony nie udowodnił, aby pracował w GS (...) w P. w innym okresie niż to wynika ze świadectwa pracy (k.7 tom I akt rentowych).

Mając powyższe okoliczności na uwadze, ubezpieczony nie wykazał wymaganych w art. 28 ustawy o emeryturach i rentach z FUS minimalnego okresu 20 lat okresów składkowych i nieskładkowych, co powoduje że nie zostały spełnione przesłanki do przyznania prawa do emerytury.

Wobec powyższego Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie.